

ISSAI 11 –INTOSAI richtlijnen en goede praktijken met be- trekking tot de onafhankelijk- heid van rekenkamers

Vertaling

INHOUD

Inleiding	4
Principe 1: Het bestaan en de feitelijke toepassing van een gepast en doeltreffend (grond)wettelijk/statutair kader.	4
Richtlijnen	4
Goede praktijken	4
Principe 2: De onafhankelijkheid van de hoofden van rekenkamers en de leden (van collegiale rekenkamers), inclusief vaste benoeming en gerechtelijke onschendbaarheid bij het normaal vervullen van hun taken.	4
Richtlijnen	4
Goede praktijken	5
Principe 3: Een voldoende breed mandaat en een volledige discretionaire bevoegdheid voor rekenkamers bij het vervullen van hun taken.	6
Richtlijnen	6
Goede praktijken	7
Principe 4: Onbeperkte toegang tot informatie	8
Richtlijnen	8
Goede praktijken	8
Principe 5: Het recht en de plicht om hun bevindingen te rapporteren	8
Richtlijnen	8
Goede praktijken	8
Principe 6: De vrijheid om de inhoud en keuze van het tijdstip van auditverslagen te kiezen en om ze te verspreiden.	9
Richtlijnen	9
Goede praktijken	9
Principe 7: Het bestaan van doeltreffende opvolgingsmechanismen voor de aanbevelingen van rekenkamers.	9
Richtlijnen	9
Goede praktijken	10
Principe 8: Financiële en bestuurlijke/administratieve zelfstandigheid en de beschikbaarheid van gepaste menselijke, materiële en financiële middelen.	11
Richtlijnen	11
Goede praktijken	11

ISSAI 11

De Internationale Standaarden voor Rekenkamers, ISSAI, worden uitgevaardigd door de Internationale Organisatie voor Rekenkamers, INTOSAI. Voor meer informatie, bezoek www.issai.org

INTOSAI

INTOSAI richtlijnen en goede praktijken met betrekking tot de onafhankelijkheid van rekenkamers

Inleiding

Volgens de *Verklaring van Mexico over de onafhankelijkheid van rekenkamers* moeten rekenkamers de kwaliteit van hun werk vrijwaren door gepaste voorzorgsmaatregelen te nemen en door echte en vermeende obstakels voor hun onafhankelijkheid weg te werken.

Deze richtlijnen moeten dienen als een bron van goede praktijken die kunnen helpen om de onafhankelijkheid van rekenkamers te vergroten en verbeteren. Ze zijn bedoeld als dynamisch instrument en worden regelmatig bijgewerkt. We hebben de principes uiteengezet, zoals beschreven in de *Verklaring van Mexico over de onafhankelijkheid van rekenkamers*, en voorbeelden van goede praktijken toegevoegd om rekenkamers onafhankelijkheid te helpen bereiken. Naarmate er meer goede praktijken wordenvastgesteld, zullen ze toegevoegd worden aan deze richtlijnen.

Principe 1:

Het bestaan en de feitelijke toepassing van een gepast en doeltreffend (grond)wettelijk/statutair kader.

Richtlijnen

Wetgeving die in detail aangeeft welke mate van onafhankelijkheid noodzakelijk is voor een rekenkamer.

Goede praktijken

De rol en het takenpakket van rekenkamers worden niet in wetgeving verankerd. Indien het hoofd van de rekenkamer de status van minister heeft, moet de rekenkamer extra organisatorische maatregelen nemen om onafhankelijker te worden van de uitvoerende macht. Rekenkamers distantiëren zich van de uitvoerende macht door enkel ministerraadvergaderingen of -evenementen bij te wonen wanneer dat nodig is voor auditwerk.

Principe 2: De onafhankelijkheid van de hoofden van rekenkamers en de leden (van collegiale rekenkamers), inclusief vaste benoeming en gerechtelijke onschendbaarheid bij het normaal vervullen van hun taken.

Richtlijnen

De wetgeving van toepassing specificceert de voorwaarden voor benoeming, herbenoeming, aanwerving, ontslag en pensionering van de hoofden van rekenkamers en van de leden van collegiale rekenkamers, die

- benoemd, herbenoemd of ontslagen zijn volgens een procedure die hun onafhankelijkheid garandeert ten opzichte van de uitvoerende macht;
- benoemd zijn voor een voldoende lange en vaste termijn, zodat ze hun mandaten kunnen vervullen zonder angst voor vergelding; en
- immuun zijn voor vervolging voor eender welke daad, in het heden of het verleden, die het resultaat is van het normaal vervullen van hun plichten.

Goede praktijken

Het parlement benoemt, herbenoemt, of ontslaat het hoofd van de rekenkamer. De President van de Republiek benoemt de leden van de Proper-Commissie (de voorzitter en twee commissarissen) na toezegging van de Benoemingscommissie. Die leden kunnen alleen worden ontslagen na een afzettingsprocedure.

De Gouverneur van de Raad benoemt de Auditeur-Generaal op aanbeveling van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, maar heeft geen toestemming nodig. De rekenkamer beschouwt de aanbeveling als een "goedkeuring in de praktijk", gezien de politiek neutrale rol van de Gouverneur-Generaal en de afspraken rond het accepteren van advies.

Het staatshoofd kan het hoofd van de rekenkamer benoemen, herbenoemen, of ontslaan met goedkeuring van het parlement. De President van de Republiek benoemt de Auditeur-Generaal, die aanblijft tot aan de pensioengerechtigde leeftijd. De Auditeur-Generaal mag niet ontslagen of met pensioen gestuurd worden, tenzij daar redenen voor zijn, zoals die zouden gelden voor een rechter aan het Hooggerechtshof, bijvoorbeeld lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid of wangedrag zijn.

De president benoemt het hoofd van de rekenkamer bij een tweederdemeerderheid op basis van advies van het parlement. Een tweederdemeerderheid is ook nodig om het hoofd van de rekenkamer van zijn functie te ontheffen.

De regering benoemt de Auditeur-Generaal, niet het parlement of het staatshoofd.

Om de benoeming onafhankelijker te maken en alle echte of vermeende invloed van de uitvoerende macht weg te werken, wordt een adviescommissie opgericht. Die commissie bestaat uit vooraanstaande leden van de regering en van verwante externe organisaties (bijvoorbeeld de nationale auditstichting, ervaren boekhouders en auditeurs, en beroepsverenigingen). De adviescommissie staat in voor de eerste screening van de kandidaten en doet een aanbeveling aan de bevoegde minister, die vervolgens een aanbeveling doet aan de eerste minister.

Als het staatshoofd democratisch verkozen is, benoemt hij/zij - en dus niet de regeringsleider - het hoofd van de Algemene Rekenkamer.

Leden in collegiale rekenkamer worden openbaar aangeworven door een onafhankelijke jury. De voorwaarden voor de kandidaten en de selectiecriteria worden vastgesteld in de wetgeving.

De Grondwet schrijft geen wettelijke onschendbaarheid voor de Auditeur-Generaal voor, bij de normale uitoefening van zijn taken. De rekenkamer doet het mogelijke om rechtszaken te voorkomen door middel van een goedkeuringsproces dat de volgende elementen bevat:

- een zogeheten *letter of representation* van het management;
- voortdurende bespreking van de bevindingen tijdens de audit, om, waar mogelijk, moeilijkheden op te helderen als ze zich voordoen;
- een exitgesprek om bevindingen te bespreken die niet tijdens de audit zijn opgeklaard;
- een managementverklaring, die geëvalueerd wordt nadat het rapport geschreven is. De instantie heeft drie weken de tijd om de verklaring na te lezen en opmerkingen te maken;

- een ontwerpverslag voor performantie-audits, dat naar de instantie wordt opgestuurd zodat die kan reageren. De opmerkingen van instanties bij de performantie-audits worden in overweging genomen nadat het rapport afgewerkt is en worden gereproduceerd als een hoofdstuk van het rapport; en
- een kopie van het ontwerpverslag bij financiële audits, die beleefdheidshalve getoond wordt aan het management, zodat het nog de kans heeft om bewijzen aan te voeren die twistpunten kunnen ophelderen en die punten uit het rapport kunnen worden verwijderd.

De voorzitter van een collegiale rekenkamer

- wordt benoemd door middel van een decreet, uitgevaardigd door de President van de Republiek, na een voorstel van de Voorzitter van de Ministerraad, die het advies van de Voorzittersraad van de Rekenkamer in acht genomen heeft;
- moet geselecteerd worden uit ambtenaren van de rekenkamer die minstens vijf jaar lang de functies van Kamervoorzitter uitgevoerd hebben in de rekenkamer, of gelijkwaardige functies hebben uitgevoerd bij de nationale grondwettelijke instanties of bij de Europese instellingen; en
- zodra benoemd, vervult de plichten van zijn ambt tot aan de pensioenleeftijd en kan niet van zijn functie ontheven worden.

Het hoofd van de rekenkamer wordt benoemd voor een termijn van zeven jaar, nadat de voorzitter van het parlement een aanbeveling heeft ingediend, er een geheime stemming is gehouden en de aangestelde een meerderheid van de stemmen gekregen heeft in het Parlement;

Principe 3: Een voldoende breed mandaat en een volledige discretionaire bevoegdheid voor rekenkamers bij het vervullen van hun taken.

Richtlijnen

Rekenkamers moeten bevoegd zijn om audits uit te voeren op

- het gebruik van overheidsgeld, -middelen of -activa door een begunstigde
- ongeacht diens wettelijk statuut;
- de inning van inkomsten verschuldigd aan de regering of openbare instellingen;
- de wettelijkheid en rechtmatigheid van de overheidsrekeningen;
- de kwaliteit van financieel management en financiële rapportering; en
- de zuinigheid, efficiëntie en doeltreffendheid van activiteiten van de regering of openbare instellingen.

Behalve wanneer de wetgeving dit specifiek eist, zullen rekenkamers het beleid van de regering en openbare instellingen niet auditeren. Ze zullen zich beperken tot audits over de uitvoering van het beleid.

Rekenkamers zullen de wetten respecteren die van toepassing zijn op hen, maar moeten vrij zijn van invloed of inmenging door de wetgevende of uitvoerende macht bij

- de selectie van auditonderwerpen;

- de voorbereiding, uitvoering, rapportering en opvolging van hun audits;
- de organisatie en het management van hun instelling; en
- het afdwingen van hun besluiten, wanneer ze bevoegd zijn om sancties uit te vaardigen.

Rekenkamers mogen op geen enkele manier betrokken zijn of lijken bij het management van de instanties die zij auditeren.

Rekenkamers moeten ervoor zorgen dat hun personeel geen te nauwe banden ontwikkelt met de instanties die zij auditeren, zodat zij neutraal blijven en objectiviteit uitstralen.

Rekenkamers moeten in volledige vrijheid kunnen werken bij het vervullen van hun plichten en samenwerken met regeringen en openbare instanties die ernaar streven om het management en gebruik van overheidsmiddelen te verbeteren.

Rekenkamers moeten gepaste professionele- en auditnormen hanteren, evenals een ethische code, die gebaseerd is op officiële documenten van INTOSAI, de International Federation of Accountants of een andere erkende standaardisatieorganisaties.

Rekenkamers moeten jaarlijks een activiteitenrapport voorleggen aan de wetgevende macht en andere overheidsinstanties, als dat voorgeschreven wordt door de grondwet, wetgeving of statuten, en dat bekendmaken aan de bevolking.

Goede praktijken

Het aanbieden van opleidingen aan personeel kan de onafhankelijkheid van een organisatie versterken, omdat zo het belang van onafhankelijkheid wordt onderstreept binnen de organisatiecultuur. Rekenkamers leiden hun personeel op en leggen de nadruk op de nodige kwaliteit en prestatienormen. Er moeten aanzienlijke inspanningen geleverd worden om te verzekeren dat het werk onafhankelijk, objectief en zonder vooringenomenheid wordt uitgevoerd.

Voor één rekenkamer verwijzen de termen "verspilling" en "verkwisting" wel naar de zuinigheid en efficiëntie van performantie-audits, maar niet noodzakelijk naar de doeltreffendheid. Door activiteiten te spiegelen aan auditcriteria wordt de doeltreffendheid gevrijwaard. De gecontroleerde instanties worden geraadpleegd wanneer de criteria bepaald worden, dus als zij de criteria goedkeuren, wordt dat beschouwd als een indirecte erkenning van het feit dat de effectiviteit van het programma is beoordeeld.

Soms wordt van rekenkamerpersoneel verwacht dat ze nauw samenwerken met leidinggevenden (bijvoorbeeld in aanbestedingscomités) om de naleving van de procedures te garanderen. Soms kan deze voorwaarde tot belangenconflicten lijken te leiden, maar rekenkamers kunnen hun onafhankelijkheid vrijwaren door ervoor te zorgen dat de auditoren enkel optreden als waarnemers en niet deelnemen aan de besluitvorming.

Principe 4: Onbeperkte toegang tot informatie

Richtlijnen

Rekenkamers moeten gepaste bevoegdheden hebben zodat zij tijdig, onbelemmerd, rechtstreeks en gratis toegang hebben tot al de noodzakelijke documentatie en informatie, zodat zij hun statutaire verplichting naar behoren kunnen vervullen.

Goede praktijken

Rekenkamers moeten kopieën ontvangen van alle beslissingen van de ministerraad. Dat helpt hen relevante audits te kiezen en de financiële overheidsactiviteiten te begrijpen.

Tijdens audits van belangrijke openbare instanties en ondernemingen, wordt een ambtenaar van de rekenkamer aangesteld door de voorzittersraad om als afgevaardigde op te treden. Die ambtenaar heeft het recht om bijeenkomsten bij te wonen van de vergadering, bestuursraad, stuurgroep en de auditeursraad van de openbare instantie. De ambtenaar, die niet gemachtigd is om te stemmen, is zich dus bewust van alle activiteiten van die openbare instantie en krijgt onbelemmerde toegang tot alle informatie.

Principe 5: Het recht en de plicht om hun bevindingen te rapporteren

Richtlijnen

Rekenkamers moeten de bevindingen van hun audits onbelemmerd kunnen rapporteren. Ze moeten bij wet verplicht worden om minsten eenmaal per jaar verslag uit te brengen over hun auditresultaten.

Goede praktijken

De Auditeur-Generaal is verplicht om een jaarlijks verslag rechtstreeks aan het staatshoofd (de koning) voor te leggen, die zal gelasten dat het rapport wordt ingediend bij het parlement. De auditwet bepaalt dat de auditeur op elk moment van het jaar mag beslissen om auditbevindingen te publiceren. Als bevindingen onmiddellijke maatregelen vereisen, zoals bij verduistering van overheidsgeld en machtsmisbruik, dan worden die rechtstreeks gemeld aan de bevoegde autoriteiten zodat ze onmiddellijk onderzocht kunnen worden. De daders van zulke vergrijpen kunnen worden geconfronteerd met sancties of strafmaatregelen.

De rekenkamer is niet wettelijk verplicht om individuele auditrapporten voor de bevolking beschikbaar te maken, behalve in haar jaarverslag aan de President en het Lagerhuis. Maar sinds augustus 2003 hebben rekenkamers al hun auditrapporten ter beschikking gesteld van de bevolking op hun website.

Principe 6: De vrijheid om de inhoud en keuze van het tijdstip van auditverslagen te kiezen en om ze te verspreiden.

Richtlijnen

Rekenkamers hebben de vrijheid om de inhoud van hun auditverslagen te bepalen.

Rekenkamers hebben de vrijheid om opmerkingen en aanbevelingen te formuleren in hun auditverslagen, zolang ze naar behoren rekening houden met de standpunten van de geauditeerde instantie.

De wetgeving moet minimumcriteria formuleren voor auditrapportering en verder ook, waar nodig, specifieke zaken die onderhevig moeten zijn aan een formeel auditoordeel of -certificaat.

Rekenkamers hebben de vrijheid om het tijdstip te kiezen waarop ze hun bevindingen rapporteren, behalve waar de wetgeving specifieke rapporteringsvereisten voorschrijft.

Rekenkamers mogen ingaan op specifieke verzoeken om onderzoek of audit die de wetgevende macht, een parlementaire commissie of de regering doen.

Rekenkamers hebben de vrijheid om hun verslagen te verspreiden, zodra ze formeel voorgelegd zijn aan de gepaste overheidsinstantie, zoals is voorgeschreven in de wetgeving.

Goede praktijken

Zelfs als in de Auditwet niet duidelijk wordt bepaald dat de opmerkingen, die aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden bezorgd, mogen worden vrijgegeven voor de bevolking in de rapportpublicatie, kan het begrotingscomité van het de Kamer van die opmerkingen een verplicht onderdeel maken van de overheidsrapporten, die openbaar moeten worden besproken.

Principe 7: Het bestaan van doeltreffende opvolgingsmechanismen voor de aanbevelingen van rekenkamers.

Richtlijnen

Rekenkamers rapporteren aan de wetgevende macht, parlementaire commissies of de bestuursraad van de geauditeerde instelling, wanneer dat gepast is. Ze volgen verder op of er rekening wordt gehouden met hun aanbevelingen voor corrigerende maatregelen.

Rekenkamers hebben hun eigen intern opvolgingsstelsel om te garanderen dat de geauditeerde instanties naar behoren gevolg geven aan de opmerkingen en aanbevelingen van de rekenkamer, maar ook die van de wetgevende macht, parlementaire commissies of de bestuursraad van de geauditeerde instantie, wanneer dat gepast is.

Rekenkamers leggen hun opvolgingsverslagen voor aan de wetgevende macht, parlementaire commissies of de bestuursraad van de geauditeerde instantie, wanneer dat gepast is, zodat die instanties eventuele actie kunnen overwegen, zelfs als de rekenkamer zelf statutair bevoegd zijn om hun bevindingen op te volgen en sancties uit te vaardigen.

Goede praktijken

Geen opvolgingsfunctie.

Momenteel zijn ministers voornamelijk verantwoordelijk voor de behandeling van kwesties die door de rekenkamer onder de aandacht gebracht zijn. De Minister van Financiën verwacht ook dat ministers nauw blijven opvolgen welke maatregelen portfolioagentschappen nemen in reactie op aanbevelingen van rekenkamers, en dat de rekenkamer de openbare rekeningencommissie op de hoogte houdt.

Geen statutaire bevoegdheid om op te volgen of sancties op te leggen.

Eén rekenkamer deed de volgende voorstellen:

- Opvolgingsaudits kunnen vrijelijk in gang gezet worden in opdracht van de auditeur-generaal en soms op verzoek van een vaste parlementaire commissie. Als er geen formele opvolgingsprocedures of openbare rekeningcommissie bestaan, mogen vaste parlementaire commissies verslagen aannemen voor individuele gevallen. Een nauwe band met vaste parlementaire commissies kan het rekenkamers makkelijker maken om hen op de hoogte te houden over rapporten. Omdat deze briefings vaak openbaar zijn, hebben rekenkamers zo de mogelijkheid om de aandacht te vestigen op hun aanbevelingen.
- Er bestaat een informele procedure om de aandacht van de uitvoerende macht te vestigen op de auditrapporten. Het gaat om informele vergaderingen tussen de Auditeur-Generaal en de hoofden van de drie kernministeries: het ministerie van de eerste minister en de ministerraad, het Ministerie van Financiën en het Ministerie voor Overheidsdiensten.

Eén land merkte op dat de Auditeur-Generaal de aanbevelingen van de rekenkamer bespreekt met het betrokken ministerie en gepaste maatregelen treft als het ministerie weigert om er gevolg aan te geven. In sommige gevallen worden problemen opgevolgd in het volgende auditjaar en worden er strengere maatregelen aanbevolen.

Bij één rekenkamer verplicht de Auditwet niet tot opvolging, maar bestaan er wel procedures die ervoor zorgen dat de ministeries en agentschappen haar aanbevelingen volgen.

Het is de taak van zogenaamde controlerende officieren om een Comité voor Financieel Management en Rekeningen op te richten, dat zij zelf voorzitten. Het Comité moet audit-aanbevelingen opvolgen en verzekeren dat er herstelmaatregelen genomen worden door de ministeries en agentschappen.

In een opvolgend auditverslag zal de rekenkamer rapporteren over de stand van zaken die in de vorige audit aan bod kwam. Daarnaast hebben de premier en zijn entourage het Management Integrity Committee opgericht om auditkwesties te bespreken die door de entourage van de Auditeur-Generaal onder zijn aandacht zijn gebracht.

Een belangrijk element in het follow-up regime zijn post-auditvergaderingen met de gecontroleerde agentschappen, het Ministerie van Planning en Begroting, en het Ministerie van Overheidsadministratie en Binnenlandse Zaken. Daarbij worden realistische maatregelen besproken op basis van de auditaanbevelingen en worden beslissingen genomen met betrekking tot de begroting en personeelszaken. De rekenkamer is ook van plan om de reacties van overheidsagentschappen op aanbevelingen regelmatig weer te geven op hun website en de pagina regelmatig bij te werken.

De rekenkamer heeft niet de bevoegdheid om af te dwingen dat de instanties de onregelmatigheden aanpakken en gehoor geven aan de aanbevelingen; de openbare rekeningencommissie is non-actief. De rekenkamer werkt momenteel aan de oprichting van een klein comité met permanente hulpministers uit de entourage van de premier. Ook wilt ze een bijeenkomst regelen tussen het Ministerie van Financiën en de Auditdirecteur en de gecontroleerde instantie, zodat onregelmatigheden die aan het licht kwamen in de auditrapporten kunnen worden besproken.

De rekenkamer rapporteert jaarlijks aan het parlement en kan ook speciale verslagen voorleggen. Het verslag van de Rekenkamer is onderworpen aan hoorzittingen van een subcommissie van de begrotingscommissie, waarbij de hoge ambtenaren van ministeries verzocht wordt om vragen te beantwoorden. De begrotingscommissie aanvaardt de aanbevelingen in het rapport van de rekenkamer en verzoekt de ministeries om de aanbevelingen binnen een bepaalde termijn uit te voeren en om verslag uit te brengen aan de rekenkamer of de Commissie.

Principe 8: Financiële en bestuurlijke/administratieve zelfstandigheid en de beschikbaarheid van gepaste menselijke, materiële en financiële middelen.

Richtlijnen

De noodzakelijk menselijke, materiële en financiële middelen moeten in redelijke mate beschikbaar zijn voor rekenkamers. De uitvoerende macht mag geen controle over of rechtstreekse toegang hebben tot deze middelen. Rekenkamers beheren hun eigen budget en verdelen het op gepaste wijze.

De wetgevende macht of een parlementaire commissie moeten garant staan voor de toebereiding van voldoende middelen aan de rekenkamer zodat die haar mandaat kan vervullen.

Rekenkamers hebben het recht om rechtstreeks beroep te doen op de wetgevende macht als de voorziene middelen niet volstaan om het mandaat van de rekenkamer te vervullen.

Goede praktijken

Geen formele procedures voor beroep bij het parlement als er voldoende middelen verstrekt worden aan de rekenkamer.

In aanvulling op de normale begrotingsprocedures, kan een verslag voorgelegd worden aan het parlement.

De procedures om de begroting vast te stellen, zijn onvoldoende onafhankelijk en onpartijdig.

Het budget van de rekenkamer wordt momenteel bepaald in overleg met de overheid, die ook door de rekenkamer geauditeerd wordt. De procedures moeten ervoor zorgen dat rekenkamers in gepaste mate en objectief gefinancierd worden, zonder echte of vermeende invloed; en de mate van financiering en de prestaties van rekenkamers doeltreffend kunnen worden betwist, zodat hen rekenschap kan worden gevraagd.

Om de gewenste mate van onafhankelijkheid te bereiken, benoemt de voorzitter van het parlement een panel van parlementsleden dat de jaarlijkse financieringsverzoeken van de rekenkamer moet behandelen. Het panel ontvangt de financieringsverzoeken van de re-

kenkamers alsook een analyse van de verzoeken door de overheid. Het kan extra informatie vragen aan de rekenkamer, de regering en externe experts, alvorens aanbevelingen te formuleren aan het Ministerie van Financiën.

Rekenkamers betalen auditeurs ter plaatse rechtstreeks hun lonen en vergoedingen.

Agentschappen kunnen niet eisen dat de auditeurs uit hun personeel geselecteerd worden (zo zouden ze praktisch interne auditeurs zijn). Rekenkamers hebben de overstap gemaakt van interne auditteams bij de instanties naar teams binnen de rekenkamer zelf.

Rekenkamers zijn vrij om hun budget te verdelen.

Ze ontvangen een forfaitair bedrag van de algemene begroting. Het hoofd van de rekenkamer bepaalt hoe de middelen over de verschillende categorieën van uitgaven worden verdeeld.

Rekenkamers hebben de discretionaire om hun budget vrij toe te wijzen, maar er bestaat twijfel over de vraag of er voldoende middelen verstrekt zijn door het parlement. Als de werkelijke behoeften niet gedekt worden door de toegewezen middelen, worden er aanvragen ingediend bij het Ministerie van Financiën, vervolgens naar de premier, en vervolgens, als er geen positieve feedback gegeven is, ook naar de openbare rekeningencommissie.

Eén rekenkamer ondergaat de volgende begrotingsprocedure:

- De rekenkamer legt haar jaarlijkse verzoek om financiering voor aan het Ministerie van Financiën.
- Het Ministerie van Financiën geeft het verzoek door aan de ministerraad zonder enige verandering.
- De ministers onderhandelen over het financieringsverzoek met vertegenwoordigers van de regering (die de rekenkamer auditeert). Hoewel de ministerraad de bevoegdheid heeft het financieringsverzoek van de rekenkamer te wijzigen, mag de Auditeur-Generaal wel deelnemen aan de ministerraadvergadering als adviseur.
- De ministerraad keurt het financieringsverzoek goed en het parlementaire Openbare Uitgaven- en Auditcomité evalueert het verzoek en de aanbevelingen van de commissie.
- Als het Parlement de aanbevelingen van het comité goedkeurt, is de onafhankelijkheid van de rekenkamer verzekerd.